

Ακόμη και ανάπηρη η κυβέρνηση με βία τραβά στ' Ολοκαύτωμα...

Τελικά το δημοψήφισμα της 5 Ιουλίου, και μάλιστα το δυνατό «ΟΧΙ» που έβγαλε, όχι μόνο δεν έδωσε περισσότερο πολιτικό χρόνο στον κ. Τσίπρα, αλλά αντίθετα γύρισε μπούμερανγκ και έριξε την κυβέρνησή του, που τώρα πολιτικά στηρίζεται, για να διαπραγματευτεί και να περάσει τα μέτρα του τρίτου Μνημονίου, στις δυνάμεις της αντιπολίτευσης που έφεραν τα δύο πρώτα μνημόνια.

Η οικουμενική, εκ των πραγμάτων, είναι ήδη γεγονός, και δεν χρειάζεται να χρεωθούμε και άλλα εκατομμύρια για άλλες μάταιες και ανούσιες εκλογές.

Αλλά αυτό μπορεί πλέον να φτάνει; Ο κ. Τσίπρας τι διαφορετικό έρχεται να «σώσει» και με ποιους διαφορετικούς όρους από τους προηγούμενους;

Επιπλέον, το ανατρεπτικό πλέον εσωκομματικό μειονέκτημά του μπορεί να γίνει ισχυρό πλεονέκτημα για την αμφισβήτησή του από τους δανειστές και ιδιαίτερα από τους Γερμανούς.

Πρώτον, διότι μπορούν να στηρικτούν πάνω σε αυτή την αδυναμία του και να τον πιέσουν για περισσότερο «αίμα».

Δεύτερον, διότι μπορούν να αμφισβητήσουν εξ αρχής την πολιτική βούληση αυτής της ανάπηρης πια κυβέρνησης να εφαρμόσει τα μέτρα της συμφωνίας, ακόμη και αν αυτά περάσουν με την ψήφο της αντιπολίτευσης.

Με δυο λόγια, η κυβέρνηση με την σημερινή της σύνθεση δεν μπορεί να περάσει ένα τρίτο μνημόνιο. Και αν ακόμη, υποθετικά, το περνούσε, αυτό δεν σημαίνει ότι θα εφαρμοζόταν χωρίς νέες πολιτικές ανακατατάξεις και σφοδρές κοινωνικές συγκρούσεις.

Ούτως ή άλλως, η πρόταση της κυβέρνησης, στην ουσία εξαφανίζει την ελληνική πραγματική οικονομία υπέρ της εξυπηρέτησης του χρέους και της διατήρησης του πελατειακού κρατικού μορφώματος και εις βάρος των ήδη πετσοκομένων αδυνάμων.

Σε κάθε περίπτωση, μιλάμε πλέον για όρους που θα ολοκληρώνουν την εξαφάνιση της μεσαίας τάξης και το οικονομικό ολοκαύτωμα της πλειονότητας. Μια πραγματικότητα που εξελίσσεται λογαριθμικά από το 2010 μέχρι σήμερα.

Με την ιδιαιτερότητα, ότι σήμερα, πάνω στα ερείπια μας, μια νέα αριστεροδεξιά νομενκλατούρα θα πασχίζει να ανασυσταθεί και να εδραιωθεί. Και πολύ σύντομα η βίαιη καταστολή κάθε αντίδρασης θα συμπληρώσει μια «θεσμικά και πολιτισμένα» πλασμένη τριτοκοσμική εικόνα.

Αν η τελική έκβαση είναι εκτός ΕΕ και ευρώ θα θυμίζουμε Ρωσία του Γιέλτσιν, χωρίς το «μενού» να αποκλείει και εθνικούς ακρωτηριασμούς.

Αν τα βάσανα συνεχιστούν εντός ευρώ, τότε, ως πλέον «οι φτωχούληδες του Ευρώ», θα θυμίζουμε πολύ περισσότερο Γερμανική κατοχή.

Σε λίγες ώρες αρχίζει το αποφασιστικό eurogroup και ο Σόιμπλε, η αλεπού της ευρωπαϊκής ερήμου, θα αποφασίσει για τα «πειράματα» και το είδος της «τελικής λύσης» για την χώρα μας τα επόμενα χρόνια.

Όλα παραμένουν ανοικτά. Περισσότερα από πριν στο φως, ακόμη περισσότερα στο σκοτάδι. Αλλά οι δυνάμεις του φωτός παραμένουν, όπως πάντα, σκόρπιες και αμυδρές.

Δ. Τρικεριώτης

Twitter: [@BlogGnathion](https://twitter.com/BlogGnathion)